

חלק ראשון – כותרת

ת"א

בבית משפט השלום בירושלים

נחתם ביום: 05.08.2026

בעניין:

כב' רעיית ראש הממשלה הגב' שרה נתניהו - מספר ת.ז. חסוי

מרחוב עזה בירושלים. נייד: 0525666617

ע"י ב"כ עו"ד אוריאל חור ניזרי מ.ר. 68387

מרח' שאול המלך 39, תל אביב – יפו

טל': 077-60-700-67; פקס: 077-3179734

דוא"ל: law.ocn@nizri.lawyer

(להלן: "התובעת")

- נ ג ד -

יחיאל אוהב עמי, ת.ז. [REDACTED]

באמצעות ב"כ, עו"ד אילה הוניגמן,

ah@honigman-law.com

טל': 050-6205541 פקס: 077-4701835

(להלן: "הנתבע")

כתב תביעה

- התובעת ו/או הנתבע אינם פסולי דין ו/או קטינה ו/או תאגיד.
- סוג התביעה ונושאה: תביעה אזרחית, נזיקין; תביעה לסכום כסף קצוב; לשון הרע.
- הסעדים המבוקשים וסכום התביעה: סך של: 300,000 ₪; צו עשה וצו אל תעשה.
- אגרה: 7,500 ₪ לפי פרט 1, לתוספת הראשונה לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007 תקנה 6 (אגרה בתביעה לסכום קצוב), ובהתאם להודעת בתי המשפט (אגרות), התשפ"א – 2019, סעיף 2, לתוספת השנייה, תביעה לסכום כסף קצוב 2.5% מהסכום הנתבע כערכו בעת הגשת התובענה. חצי מהסך הנ"ל בעת הגשת התביעה וחצי נוסף, בעת פתיחת שלב ההוכחות.
- אין הליכים קשורים באותו עניין ולא היה הליך קשור באותו עניין.

הזמנה לדין:

הואיל ורעיית ראש הממשלה הגב' שרה נתניהו הגישה כתב תביעה זה נגדך, אתה מוזמן/ת להגיש כתב הגנה בתוך שישים ימים מיום שהומצא לך כתב תביעה זה. לתשומת ליבך, אם לא תגיש כתב הגנה, אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

חלק שני – תמצית הטענות

א. זהות בעלי הדין

1. כב' רעיית ראש הממשלה הגב' שרה נתניהו (להלן גם – "הנתבעת"), הינה מי שנגדה פרסם הנתבע, בין היתר, דברי הבל ולשון הרע מרושעים, פסולים וחמורים ביותר. אשר טוב להם אילו לא נאמרו. משנאמרו טוב להם שלא היו מופצים על ידי כלי תקשורת מרכזיים, משנאמרו ומשהופצו כרעל להמונים על ידי כלי תקשורת מרכזיים, אין עוד אפשרות להתעלם מכך ואף מכאן ההליך שבכותרת.
2. התובעת מיוצגת בתביעה זו ע"י ב"כ בהתאם לפרטים שבכותרת וכתובתה לצורך המצאת כתבי בי-דין יהא במשרד ב"כ כמופיע בכותרת.
3. מר יחיאל אוהב עמי (להלן גם – "הנתבע"), פרסם לשון הרע והסתה פרועה לצד הפרת חובה חקוקה, תוך פגיעה בפרטיות, נגד רעיית ראש הממשלה הגב' שרה נתניהו, ממה שברור לכל כי נעשה מתוך כוונה לפגוע. בעוד על אף כי היה ידוע לנתבע שהפרסום הינו דבר שקר חמור, בחר האחרון להדהד את השקר וליתן לו במה משל עסקינן בדברי אמת תוך שהנתבע אף רץ להפיץ דיבה בכלי התקשורת. מדובר בשקרים מכוערים וזדוניים שנעשו בצורה שפלה ובזויה שאין לה מקום בשיח החוקי ומדובר בחצייה ברור אל מחוץ לקו החוק.
4. מעשיו הזדוניים והתנהלותו העבריינית של הנתבע גרמו ועודם גורמים לתובעת נזקים תדמיתיים, ביטחוניים ואישיים כבדים ביותר.
5. הנתבע החל את עבודתו בפועל ביום 16.09.2025 וסיים את עבודתו ביום 08.02.2026. קרי: מדובר בתקופה קצרה ביותר בעוד בתקופה לא מבוטלת מתקופה קצרצרה זו, כלל לא שהתה התובעת במעון בו עבד הנתבע.
6. הנתבע פעל בתכנון מוקדם וכבר מספר ימים לאחר שהחל בתפקידו החל לתעד ולצלם. זאת בשעה שידע בידעה מוחלטת, כי בכך הוא עובר על החוק ועל הסכם הסודיות.

ב. הסעדים המבוקשים

7. פרסום חזרה מלשון הרע-צו עשה. ב. תשלום כספי: על סך שלא יפחת מסך של: 300,000 ₪ עם וללא הוכחת נזק ובהוכחת נזק עד לגבול סמכותו של בית המשפט הנכבד בעבור כל נזק שיוכח (בהתגבשות). ג. צו אל תעשה - האוסר על המשך פרסום הדברים האסורים.
8. בנוסף, להורות בצו, על פרסום תיקון או הכחשה של הפרסומים האסורים או על פרסום פסק הדין, כולו או מקצתו; הפרסום ייעשה על חשבון הנתבע במקום, במידה ובדרך שיקבע.
9. לאור היקף עוולות לשון הרע, הפגיעה בפרטיות, השימוש לרעה בהליכי משפט, הפרת החובות החקוקות והפרת הסכם הסודיות המודעת, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבע בפיצוי עונשי ומרתיע, בסכום של 300,000 ₪ כאמור. כמו כן, מתבקש בית המשפט להוציא צו מניעה קבוע האוסר על הנתבע לפרסם, להפיץ או לעשות כל שימוש נוסף בצילומים או במידע שברשותו, וכן לחייבו בהוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד.

ג. תמצית העובדות

10. הנתבע, יחיאל אוהב עמי, הועסק למשך פחות מחצי שנה תקופה קצרה וזניחה כעובד בית במעון ראש הממשלה בירושלים. הנתבע כשל כשלון חרוץ ומחפיר במילוי תפקידו, גילה תפקוד לקוי, ביצע שרשרת טעויות אקוטיות חוזרות ונשנות, ומשנמצא כמי שאינו מסוגל לעמוד בנהלים האלמנטריים ביותר – פוטר כדיון, בהליך סדור, מטעמים מקצועיים וענייניים גרידא.

11. דא עקא, שמיד לאחר פיטוריו המוצדקים, ומשורבה דרישתו לשוב לעבודה במעון, גמר הנתבע בליבו לצאת במסע נקם קולקל, מתוזמן ומחושב היטב, אותו תכנן כבר מן היום הראשון עת תיעד בניגוד לחוק וצילם את הדברים מבעוד מועד ליום סגריר תוך קשירת קשר ויצירת סימביוזה פסולה עם הכתב עמרי מניב מחברת החדשות של ערוץ 12 (אשר נגדם מנהלת התובעת הליך משפטי בגין דיבה אשר פרסם על התובעת האחרון בהליך אחר), הנתבע שימש כמחולל הראשי וכמקור הבלעדי (תחת מסווה הכינוי "י") בכתבה טלוויזיונית זדונית ובסדרה ארוכה של ציורים מכפיישים שהופצו ברשת החברתית X (טוויטר לשעבר) (להלן ביחד: "הפרסומים").
12. כבר בשלב זה יובהר, כי דרישתו של הנתבע לחזור לעבודה מעידה כאלף עדים על כך שלא היו דברים מעולם. יתרה מכך, ככול והיה ממש בטענותיו בוודאי שהן היו מועלות במסגרת השימוע. העדות הכבושה והמאוחרת מעידה כאלף עדים לצד הצילומים המוקדמים, על תכנון מוקדם, סילוף, שקרים מופרכים וטענות כזב מרושעות מהרף הנמוך ביותר.
13. במסגרת פרסומים פוגעניים אלו, הטיח הנתבע בתובעת רפש סמיך, הפיץ מסכת סהרורית של שקרים גסים, כזבים בוטים ובדיות קונספירטיביות שלא היו מעולם, כל זאת תוך רמיסה פושעת ובוטה של התחייבויותיו החוזיות והסטטוטוריות, ופגיעה אנושה בביטחונה ובפרטיותה החוקתית של התובעת.
14. התובעת תדגיש כבר בפתח יריעתה: מסכת מעשיו הנפשעת של הנתבע – הכוללת חדירה דורסנית למרחב חייה האינטימי, צילום מחתרתי ואסור בתוך מתקן שלטוני מאובטח, גניבת מידע ושימוש בו ככלי ניגוח וסחיטה, תוך התנערות מוחלטת מחובות סודיות מנדטוריות – חורגת באופן מובהק מגדרי עוולות נזיקיות אזרחיות גרידא. המדובר בהתנהלות עבריינית של ממש, חסרת עכבות, הפוגעת באופן חמור בסדרי הממשל, בביטחון האישים ובהוראות חוק העונשין, ועל כן תפעל התובעת למצות עמו את הדין עד תום בכלל המישורים הרלוונטיים.
15. פיקציית "כתב התביעה" והעדר תחולת ההגנה בחוק איסור לשון הרע - ככל הידוע לתובעת, הנתבע עשוי לנסות ולחסות תחת כנפי סעיף 13(5), לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, ולהתעטף באצטלה של הגנה המוקנת לפרסומים שנעשו על ידי בעל דין "תוך כדי דיון". התובעת תקדים תרופה למכה ותבהיר באופן חותך: טענת הגנה זו דינה לקרוס אל תוך עצמה בשאט נפש. מעולם לא התקבל כתב תביעה כלשהו במשרד ראש הממשלה או אצל התובעת, ולפי מיטב ידיעתה של התובעת – אין ולא קיים כל הליך משפטי תלוי ועומד שהוגש נגדה או נגד משרד רה"מ על ידי הנתבע.
16. לחלופין, וגם אם נפתח הליך נסתר כלשהו בין כותלי המזכירות, הרי שהחסינות המנויה בסעיף 13(5) רחוקה כמרחק מזרח ממערב מניהול מסע ראיונות תקשורתי יזום, מסירת עדות כזב לעיתונאי והדלפת חומרי דיבה לרשתות החברתיות.
17. הפרסומים המכפיישים נשוא תביעה זו לא באו לעולם "תוך כדי דיון בפני שופט", לא נרשמו בפרוטוקול שיפוטי מוסדר, ולא היוו דיווח אובייקטיבי והוגן על הליך משפטי, אלא היוו ראיון עיתונאי רגיל, יחצ"ני ומגמתי, שהופק והופץ באחריותו המלאה והישירה של הנתבע, כחלק מאותה התנהלות עבריינית מתוארת. משכך, פשיטא כי לא קמה ולא תעמוד לנתבע כל הגנה חוקית בגין שקריו.
18. אף אם חלילה יקבע, כי לעניין לשון הרע (בלבד כמובן) קמה הגנה זו, הרי שעילת התביעה תעמוד מצד עצמה אף בעילת תביעה עצמאית של ניצול לרעה של זכות הפניה לערכאות.

הסמכות

19. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית לדון בתביעה זו, מכוח סמכותו וזאת בהתאם אף לסעיף 51(א)(2), לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984.
20. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית לדון בתביעה זו עקב פרסום באינטרנט ומקום מגורי התובע והנתבעים וכו' – קרי: בית משפט השלום בירושלים, וזאת אף בהתאם לסעיף 7(א), לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 – פרסום באינטרנט וככלל.
21. סמכותו המקומית והעניינית של בית משפט נכבד זה לקבלת התביעה ולדיון בה קמה אף לאור מקום מגורי התובעת, מקום חתימת ההסכם והפרתו, ומקום ביצוע העוולות בפועל כולם בעיר ירושלים.

חלק שלישי – פירוט הטענות

העובדות

22. ביום 30.07.2026, במסגרת כתבה בחדשות 12, פרסומו שורה של פרסומים בגין שקרים שהפיץ הנתבע לכלי התקשורת. בעוד פרסומים אלה היו ה"פרומו" לכתבה המרכזית בה "העיד" הנתבע על אשר התרחש וזאת ביום 01.08.2026.
23. במקביל הפיץ הנתבע מסמך בו פירט בפני העיתונאים (אשר פורסם בכלי התקשורת), שורה של שקרים מכוערים תוך שילוב תיעוד ותמונות מתוך המעון של התובעת.
24. בנוסף בסמוך לתחילת עבודתו חתם הנתבע על הסכם סודיות אותו הפר ברגל גסה ומכוער.

• תמלול הכתבה מצ"ב כנספח "א"

מצ"ב לינק לכתבה מיום 01.08.2026, בערוץ 12 - https://www.mako.co.il/news-politics/2026_q3/Article-31f9a2d2e8ebf91027.htm

מצ"ב לינק לכתבה מיום 30.07.2026, בערוץ 12 - <https://www.mako.co.il/mako-vod-channel2-news/main-newscast-2026/shorts/Video-85afc252304bf91027.htm>

מצ"ב לינק לפרסומי עמרי מניב בטוויטר - <https://x.com/omrimaniv/status/2083643908060242338>
<https://x.com/omrimaniv>

- צילום הפרסומים בטוויטר ובחדשות 12, מצ"ב כנספח "ב"
- המסמך שהופץ לתקשורת, מצ"ב כנספח "ג"
- הסכם הסודיות מצ"ב כנספח "ד"

עלילות הכזב בתמצית מתוך הכתבה מיום 01.08.2026

25. התובעת מצהירה ומבהירה: כלל ה"עדויות", המונולוגים הדרמטיים וסיפורי הבדים שמסר הנתבע לעיתונאי, ואשר הדהדו בסדרת הציוצים ברשת X, הם עורבא פרח, בגדר שקרים מוחלטים ועלילות דם מרושעות, משוללות כל אחיזה במציאות.
26. להלן יפורטו עיקרי טענות הכזב שהופצו על ידי הנתבע ובאחריותו המשפטית הבלעדית:

- a. עלילת ה"אלימות הפיזית והדחיפות" – הפיקציה בהתגלמותה: הנתבע טען באופן זדוני ושפל כי התובעת נקטה כלפיו באלימות פיזית, דחפה אותו והצמידה אותו לקיר האסלה. מדובר בשקר נתעב ובבדיית דברים חמורה.

אירוע מעין זה לא היה ולא נברא מעולם. התובעת לא נקטה מעולם באקט של אלימות כלפי הנתבע או כלפי עובד אחר.

b. בדית "טקסי הניקיון והמגבונים" – המצאה סהרורית: הנתבע מסר תיאורים קפקאיים בדבר "טקסי ניקיון דרקוניים", לפיהם נדרש לנקות את הרצפה בזחילה באמצעות "מגבוני בייבי" ולשטוף סכו"ם שלוש פעמים ברצף. מדובר בפיקציה הזויה ומצוצה מן האצבע. דרישות מעין אלו לא באו לעולם, והן נועדו לשוות לתובעת דימוי נלעג, מעוות ופוגעני.

c. עלילת "קרטוני המזון והמזוודות מארה"ב" – סיפורי אלף לילה ולילה: הנתבע בדה סיפור מופרך לפיו התובעת הביאה עמה מביקור בארה"ב 5 קרטונים של סטייקים ממסעדות ונכנסה להיסטריה, וכי נדרש להרים 12 מזוודות מבלי שהגלגלים ייגעו ברצפה לא היו דברים מעולם וההמצאה כולה מופרכת מיסודה.

d. עלילת "חיטוט בפחי האשפה ואגרנות המזון" – רפש שפל: הנתבע טען באופן מבזה כי התובעת "מחטטת בפח" כדי למצוא חפצים שזרק ראש הממשלה, וכי דרשה לאסוף חצאי כפיות קוטג' זוהי עלילת רפש מכוערת, שקרית ושפלה.

e. עלילת "איחולי המוות והסרטן" – חציית כל קו אדום: הנתבע טען בכזב כי התובעת איחלה לו "שתקבל סרטן" ושימות התובעת דוחה שקר זדוני ומחפיר זה בשאט נפש. מילים אלו מעולם לא יצאו מפיה של התובעת, והן מהוות עיוות מוחלט של מציאות הדברים.

f. כזב "האמירות לגבי בנו האוטיסט" – מניפולציה זולה וצינית: הנתבע טען ברשעות כי התובעת כינתה אותו "אוטיסט" כדי לשבור את רוחו. המדובר בשקר נתעב ומקומם. הנתבע עושה שימוש ציני ומחפיר בבנו על מנת לייצר מצג שווא של פגיעה רגשית מדומה, והתובעת, כאשת מקצוע בתחום הפסיכולוגיה, מעולם לא התבטאה בסגנון פסול מעין זה.

g. שקר נוסף, שמציג את התנהלותו הבזויה של הנתבע, הינה עת שיקר שנשאל עד כמה הנתבע אוהב את התובעת בטרם החל לעבוד כתנאי קבלה לעבודה.

27. קצרה היריעה מלהכיל את כלל פרסומי הדיבה אך ניתן ויש לראות בכלל האמור על ידי הנתבע כמהווה בסיס הן לעניין לשון הרע הן לעניין הפרת הסכם והן לפגיעה בפרטיות וכו'.

טענות הכזב במסמך שהופץ לתקשורת

28. התובעת תבהיר ותדגיש בפני בית המשפט הנכבד, כי עמוד 5 למסמך שנטען כי הינו כתב טענותיו של הנתבע מהווה שיא חדש של עזות מצח, ומסכת של סיפורי בדים קפקאיים, מופרכים וזדוניים, אשר נוצרו כולם בבית היוצר של הנתבע למטרת סחיטה, הכפשה וניגוח פוליטי וניסיון לקבלת רווח אישי ואף כספי על בסיס שקרים אלה.

29. להלן תשלול התובעת אחד לאחד את כזבי הנתבע המופיעים בסעיפים אלו, ותציג את האמת העובדתית לאשורה: הפרכת כזב "הקריסה הפיזית והפינוי הרפואי" (התייחסות לסעיף 12), הנתבע בדה מלבו עלילה דרמטית לפיה "קרב פיזית" במעון ואף נזקק לפינוי וטיפול רפואי דחוף בשל תנאי העסקתו. המדובר בשקר מוחלט ובמניפולציה זולה. הנתבע מעולם לא קומם עליו כל פגיעה פיזית או רפואית כתוצאה מעבודתו, וכל ניסיון לקשור בין מצב רפואי נטען לבין התובעת או תנאי המעון הינו כזב מובהק, משולל קשר סיבתי ונעול בחוסר תום לב קיצוני.
30. הפרכת עלילת "המזוודות המרחפות וקרטוני הבשר" (התייחסות לסעיף 13): הנתבע הציג סיפור פנטסטי, המיועד לחובבי ספרות בדיונית, לפיו עם חזרת התובעת מביקור בארה"ב בתחילת 2026 יחד עם ראש הממשלה אלא שהתובעת כלל לא חזרה ארצה עם בעלה בתחילת 2026. כאשר הנתבע טוען, כי הוא נדרש להרים באוויר 12 מזוודות כבדות "מבלי שהגלגלים ייגעו ברצפה", לעטוף אותן בשקיות אשפה, ולטפל ב"קרטוני סטייקים וצלעות" תוך איומים על חייו ופרנסתו. התובעת דוחה שקר מופרך זה בשאט נפש. לא היו דברים מעולם. מדובר בפיקציה הזויה, ילדותית ומצוצה מן האצבע, שנועדה אך ורק לשוות לתובעת דימוי נלעג, אובססיבי ופוגעני בעיני הציבור, ואין בה ולו קורטוב של אמת עובדתית.
31. הפרכת בדית "אירוע הטיסה והאמירות כלפי מר יאיר נתניהו" (התייחסות לסעיף 14): הנתבע הגדיל עשות ובדה אירוע חמור מיום 5.2.26, לפיו התובעת נצמדה אליו פיזית, "נכנסה עם הכתף שלה בגב שלו" וצרחת עליו תוך שימוש בשמו של בנו של ראש הממשלה: "יחיאל, יאיר זה להיות יועץ של ראש הממשלה כמו שאתה מסרסר לכולם!".
32. התובעת מצהירה בצורה הנחרצת ביותר: מדובר בעלילת דם מרושעת, כזב חסר שחר ובדיית דברים מן המסד ועד הטפחות. אקט כזה לא היה ונברא מעולם. התובעת לא נקטה מעולם באלימות פיזית או מילולית כלפי הנתבע, ולא התבטאה בצורה המבישה והקלוקלת הזו. הנתבע שוזר את שמו של מר יאיר נתניהו ואת עילת "התחזותו ליועץ" (שבגינה פוטר) והופך אותה באופן מניפולטיבי לציטוט מומצא מפיה של התובעת, בניסיון נואש להכשיר את השרלטנות שלו עצמו.
33. הפרכת טענת "התפקיד הכולל והשימוע המוכתב" (התייחסות לסעיף 15): הנתבע טוען כי נאלץ לבצע את כלל תפקידי המעון באופן פוגעני עד לפיטוריו בפברואר, האמת היא הפוכה בתכלית: הנתבע הינו עובד בית שעבד זמן קצר במעון ראש הממשלה ופוטר לאחר שכשל בתפקיד, והוציא את מרמורו בכתבה רצופת שקרים. זהו עוד ניסיון בתעשייה רבת שנים של סחיטת כספים מהמדינה באמצעות הכפשות סרק של עובדים נגד משרד ראש הממשלה ונגד רעיית ראש הממשלה. רק לאחרונה התובעת ניצחה פעם נוספת בבית המשפט עובדת שהטיחה בה שקרים ואולצה ע"י השופט לשלם פיצויים לגברת נתניהו.
34. העובד פוטר בהליך מסודר מטעמים מקצועיים בלבד ובהם תפקוד לקוי, טעויות חוזרות, קשיים בשיתוף פעולה עם עובדים אחרים והתנהלות שאינה עולה בקנה אחד עם הנהלים.
35. העובד העלה את טענותיו הנוכחיות, רק לאחר שפוטר ולאחר שסורבה בקשתו לחזור לעבוד במעון ראש הממשלה.
36. חשיפת ההתנהלות העבריינית והפרת הסודיות (התייחסות לסעיף 16): בסעיף 16 לכתב טענותיו, הנתבע למעשה מודה בפה מלא ובאופן פורמלי בביצוע עוולות ועבירות חמורות, כאשר הוא מאשר כי פנה באופן יזום לעיתונאי עמרי מניב ומסר לו מידע פנימי, מסמכים

וצילומים מתוך המעון (כולל קניות, פתקים מנהליים ופרטי כרטיס אשראי). התובעת תטען כי הודאה זו מבססת באופן מוחלט את עילות התביעה של הפרת הסכם הסודיות הדרקוני מיום 08.10.2025, פגיעה אנושה בפרטיות החוקתית של התובעת, והפרת חובה חקוקה. מסירת מידע כזה מתוך מתקן שלטוני ופרטי באותה העת, מאובטח ורגיש היא התנהלות עבריינית של ממש, חסרת עכבות, שנעשתה מתוך תכנון מוקדם ובמטרה ברורה לייצר סחיטה תקשורתית וכספית פושעת.

הטיעון המשפטי בתמצית בלבד

37. לנתבע אין ולא יכולה להיות הגנה כלשהי. דברי הנתבע מהווים לשון הרע לצד הפרת חובה חקוקה בין היתר עקב הפרת חוק העונשין ודיני המשמעת, הפרה חוזית של הסכם הסודיות ועוד לצד פגיעה בפרטיות ועוד. הנתבע הציג כעובדות דברים שאינם אמת, פעל בחוסר תום לב ועשה את אשר עשה מתוך כוונה ברורה לפגוע ולשיא לעצמו רווח באופן פסול. כל זאת במספר פרסומים שונים אשר התבצעו בתקופת זמן קצרה שנועדה אף היא לייצר אשליה של אמת בפרסום.

38. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן גם - "חוק לשון הרע"), קובע כי לשון הרע הינו דבר שפרסומו עלול בין היתר (ההדגשות הוספו):

"להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם..."

39. סעיף 1 לחוק קובע שלשון הרע היא דבר שפרסומו עלול להשפיל אדם, בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם וכו'. לשם הגדרת לשון הרע, אין חשיבות אם מדובר בעובדה או בדעה, להבחנה יש חשיבות בנוגע להגנות. כאשר התנאי להיכנס בשערי הגנה כלשהי לעניין דעה הינו אמת בפרסום. פרסום שאינו אמת גם אם היה דעה אינו זוכה להגנה כלשהי. זאת לצד הדרישה הנוספת לתום לב.

40. הפרסומים בכתב תביעה זה מזכים ללא הוכחות נזק בהתאם לדין הקבוע והחוק בסך של כ- 160,000 ₪, בעבור כל פרסום בנפרד, לאחר חישוב הריביות בהתאם למחשבון הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, מיום 1.09.1998, בהתאם לקבוע בחוק ועל בסיס מדד המחירים לצרכן בלבד, שכן מדובר בנסיבות של פרסום לשון הרע מתוך כוונה לפגוע, ללא הוכחות נזק. לכל הפחות אף אם לא הייתה כוונה לפגוע (מה שאין כן, מזכה התביעה בעבור כל פרסום, בפיצוי כספי בסך של כ- 80,000 ₪ עבור כל פרסום לשון הרע. כאשר בסך הכול עסקינן בתביעה אשר שוויה הינו גבוה בהרבה מהסך הנתבע. אשר על כן, יש לפסוק את סכום התביעה במלואו.

41. בנוסף ומעבר לאחריות הנתבעות 1,2,3, מכוח דיני השליחות, הרי שהנתבעות 1,2,3 חבות אף מכוח חוק איסור לשון הרע הקובע בזו הלשון: "11. (א) פורסמה לשון הרע באמצעי תקשורת, ישאו באחריות פלילית ואזרחית בשל לשון הרע, האדם שהביא את דבר לשון הרע לאמצעי התקשורת וגרם בכך לפרסומו, עורך אמצעי התקשורת ומי שהחליט בפועל על הפרסום, ובאחריות אזרחית ישא גם האחראי לאמצעי התקשורת".

42. כידוע, בסעיף 7(א), לחוק לשון הרע, נקבע פיצוי ללא הוכחות נזק, בזו הלשון:

” (א) הורשע אדם בעבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייבו לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק; חיוב בפיצוי לפי סעיף קטן זה הוא כפסק דין של אותו בית משפט שניתן בתובענה אזרחית של הזכאי נגד החייב בו. (ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק...”

כידוע, חוק איסור לשון הרע, מגן על שמו הטוב של האדם, שנגזר מכבוד האדם ומזכותו לקניין, שני אלה הן זכויות יסוד, המוגנות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. חוק זה מדגיש בשני סעיפים נפרדים את חשיבות ההגנה על כבודו ושמו הטוב של האדם. בסעיף אחד אומר החוק ”אין פוגעים בחיי, בגופו או בכבודו של האדם באשר הוא אדם” ובסעיף נוסף קובע החוק כי ”כל אדם זכאי להגנה על חייו על גופו ועל כבודו”.

43. לנתבע אין הגנות לא מכוח חוק איסור לשון הרע ולא מכוח כל חוק אחר; הנתבע פעל בחוסר תום לב חמור; הנתבע פעל מתוך כוונה לפגוע בתובעת ובמודע כל זאת בכדי להרוויח לטובתו רווח כזה או אחר לרבות רווח כספי ו/או אישי מפרסום לשון הרע וניסיון מכוער לקבלת דבר במרמה, לצד פגיעה בפרטיות ולצד כוונת מכוון לפגוע, תוך שימוש באמצעים פסולים ביותר באופן בלתי חוקי בעליל.

44. ברע”א 817/23 עמותת חוזה חדש נ’ ח”כ מיקי (מכלוף) זוהר (30.05.2023), נכתב על ידי כב’ השופט י’ וילנר בזו הלשון:

”אמרו חכמים: שלשה לשון הרע הורגת: האומרו, והמקבלו, וזה שאומר עליו; והמקבלו יותר מן האומרו” (משנה תורה לרמב”ם, דעות, פרק ז, הלכה ג). בעידן הרשתות החברתיות, המשמשות למרבה הצער, גם כ”מרחב מרובה גיליוטניות חסרות מעצורים” (ראו: אלחנן ניר יהודי בלילה 88 (2017)), הולכת ומתרחבת תפוצת האנשים שנחשפים לשיח קיצוני ומשתלח. שיח מסוג זה מעמיק את הקיטוב החברתי ומזהם את האוויר שאנו נושמים. במובן זה, הציבור כולו ניזוק מהדברים, וכדברי הרמב”ם, אפשר כי אף לא פחות מהצדדים הנצים עצמם. יש להצר אפוא על הסגנון המשתלח שבו בחרה המבקשת להתבטא ביחס למשיב, באופן שאינו מתחייב מבחינה עניינית לצורך ביטוי עמדתה במסגרת חופש הביטוי המסור לה (להבחנה בין הגבלה של סגנון הדיבור לבין הגבלת תוכנו, ראו: רע”א 10520/03 בן גביר נ’ דנקנר, פס’ 25 לפסק-דינה של השופטת א’ פרוקצ’יה (12.11.2006)).” (הסיפא לפ”ד שם).

45. בנוסף, במעשים המתוארים לעיל הפר הנתבע שורה של חוקים. בין היתר, החקיקה הרלוונטית מכוח דיני העונשין, חוקי המשמעת לעובדי מדינה ועוד, ובכך הופרה אף חובה חקוקה כאמור בסעיף 63, פקודת הנזיקין [נוסח חדש], בה נקבע, בזו הלשון:

”(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק – למעט פקודה זו – והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו...”

46. הנה כי כן, נוסף לכל חוק ודין – הפר הנתבע, בין היתר, שורה של חוקים הקבועים בחוק העונשין, תשל”ז-1977, ועוד. יצוין, כי הנתבע הפר חובה חקוקה זאת בנוסף ולצד הפרת האיסורים הקבועים בחוק לשון הרע.

דיני חוזים: "חוזה ביצוע ייחודי" ונזק לא ממוני מובהק

47. **עילת פיצוי עצמאית מכוח סעיף 13 לחוק התרופות:** בהיעדר סעיף פיצויים מוסכמים, סעיף זה מסמיך את בית המשפט לפסוק פיצוי בגין נזק שאינו של ממון (עוגמת נפש, עיוות דין, פגיעה באוטונומיה). הפסיקה קובעת כי ככל שהחוזה נועד מעצם טבעו להגן על אינטרסים לא-רכושיים (כמו שקט נפשי, פרטיות, וסודיות בבית), הרי שעצם הפרתו מהווה הוכחה לקיומו של נזק לא-ממוני ומצדיקה פיצוי כספי משמעותי.
48. **הסכם פרטיות ואי-תיעוד כ"חוזה תוצאה:** החוזה החתום הגדיר במדויק את המותר והאסור. החתימה של הנתבע יצרה אצל התובעת "אינטרס הסתמכות" מוחלט לפיו היא בטוחה בתוך ביתה. הפרת התחייבות אקטיבית זו מקימה חזקה משפטית לנזק מובהק מעצם ההפרה.

הגנת הפרטיות: החוזה החתום מסיר כל הגנת תום לב

49. **שלילת הגנת תום הלב של המעוול:** חוק הגנת הפרטיות מעניק הגנות מסוימות (כמו "תום לב" או "עניין ציבורי"). אולם, עצם קיומו של הסכם חתום בו התחייב הנתבע במפורש שלא לתעד, שולל ממנו לחלוטין את היכולת לטעון שפעל בתום לב או לטובת אינטרס ציבורי.
50. **ראיה חותכת ל"כוונה לפגוע" (כפל פיצוי סטטוטורי):** העובדה שהנתבע ידע היטב כי הוא חתום על איסור תיעוד, ובכל זאת בחר להקליט או לצלם באופן מודע ומתוכנן, מהווה ראיית זהב לקיומו של יסוד ה"כוונה לפגוע" לפי סעיף 29א(ב) לחוק הגנת הפרטיות. הדבר מצדיק פסיקת פיצוי סטטוטורי כפול ללא הוכחת נזק (עד התקרה בחוק).

איסור לשון הרע: השילוב בין השקר להפרת החוזה

51. **חומרת ה"אמינות המדומה":** כאשר הנתבע מפיץ דברי שקר, והציבור יודע שמדובר בעובד לשעבר שהיה בתוך הבית, הפרסום מקבל "נופך של אמינות" בעיני השומע, מה שמגדיל את היקף הנזק לשם הטוב.
52. **הפרת החוזה כאינדיקציה לזדון:** פנייתו של הנתבע להפצת דברים בניגוד מוחלט לחוזה עליו חתם, מלמדת כי פעל מתוך כוונה ברורה להסב נזק ומתוך מודעות מלאה לפסלות מעשיו. הדבר מפעיל גם כאן את הרף העליון של הפיצוי ללא הוכחת נזק (כפל פיצוי לפי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע).

הפרת חובה חקוקה ושימוש לרעה בהליכים: החוזה כסטנדרט התנהגות

53. **תיחום חובת תום הלב הדיונית:** אם הנתבע מנסה להשתמש בהקלטות ובתיעודים האסורים בתוך ערכאות משפטיות (תביעות סרק/שימוש לרעה בזכות הפנייה לערכאות), החוזה החתום משמש כראיה לכך שהוא עושה שימוש מכוון בפלטפורמה השיפוטית כדי להפר חוזה חוקי. בית המשפט לא ייתן ידו לעקיפת הסכמים באמצעות מניפולציה דיונית ויפסוק פיצוי הרתעתי ללא הוכחת נזק כדי להגן על טוהר ההליך.
54. **הפרת חובות אמון משמעותיות:** החוזה החתום מעגן באופן קונקרטי את חובות האמון והמשמעת של עובדי המדינה בסביבת ראש הממשלה. הפרתו מהווה הפרת חובה חקוקה

(חובת הנאמנות והסודיות) ופגיעה באינטרס הציבורי, המצדיקה אכיפה אזרחית מחמירה באמצעות פיצוי כספי הרתעתי.

פיצויים מניעתיים ועונשיים (Punitive Damages)

55. **עקרון עשיית עושר מוסוות**: יש לטעון כי מטרת התיעוד והפרת החוזה על ידי הנתבע היא לייצר לעצמו "נכס" (מידע, הקלטות) ששווה כסף או השפעה ציבורית בעתיד. פסיקת פיצוי עונשי גבוה ללא הוכחת נזק נדרשת כדי להעביר מסר חד-משמעי לפיו הפרת הסכמי סודיות במעונות של אישי ציבור אינה "עסק משתלם" (Disgorgement of profits).

56. **עילת תביעה עצמאית – שימוש לרעה בזכות הפנייה לערכאות או איום בהליכי סרק לשם ביצוע מעשים אסורים**

57. **סיוג עובדתי – סטטוס ההליך המשפטי**: יובהר כי בשלב זה לא ברור באופן מוחלט האם הנתבע פתח בהליך משפטי רשמי והגיש תביעה בפועל, או שמא מדובר בהצגת מסמך "ערוך" ככלי איום בלבד. עם זאת, התנהלותו מקימה עילת תביעה חמורה בשני התרחישים החלופיים כמפורט להלן.

58. **התרחיש הראשון: ככל שהוגשה תביעה בפועל – שימוש לרעה בזכות הפנייה לערכאות:**
59. **ההליך המשפטי כ"כסות" לפעילות עבריינית**: אם הנתבע אכן הגיש את המסמך לערכאה משפטית, הרי שהליך זה אינו מהווה כלי לבירור זכויות לגיטימי, אלא משמש "פלטפורמה" וכיסוי להוצאתם לפועל של מעשים פליליים, הפרות חוזה בוטות ופרסומי לשון הרע שקריים.

60. **הסרת חסינות הפרסום המשפטי**: סעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע מעניק הגנה לפרסומים תוך כדי דיון משפטי, אולם פסיקת בית המשפט העליון (למשל ב-ד"א 1104/07 חיר נ' גיל (קבעה כי חסינות זו אינה מוחלטת. החסינות נשללת לחלוטין כאשר מתברר כי עצם הפנייה לערכאה והגשת המסמך נעשו בחוסר תום לב קיצוני, בזדון, ותוך שימוש מניפולטיבי בהליך השיפוטי כדי לעקוף את החוק ולבצע עוולות ועבירות פליליות חמורות (כגון פגיעה מודעת בפרטיות בניגוד להסכם חתום).

61. **שימוש לרעה בהליכי משפט כעילה נזיקית עצמאית**: הלכה פסוקה היא (כפי שנקבע בין היתר ב-ד"א 8166/11) (כי התנהלות דיונית נפסדת ופוגענית מקימה עילת תביעה עצמאית בנזיקין מכוח חובת תום הלב הכללית ועוולת הרשלנות. הגשת מסמך רווי שקרים, שמטרתו המרכזית היא לבזות את התובעת ולהלבין את פניה ברבים, מהווה שימוש לרעה מובהק בזכות הפנייה לערכאות המצדיק פיצוי הרתעתי ללא הוכחת נזק לשם הגנה על טוהר השיפוט.

62. **התרחיש החלופי: ככל שלא הוגשה תביעה – ניסיון סחיטה, איום והפצת דיבה:**

63. **שימוש במסמך "משפטי" ככלי לביצוע עוולות אזרחיות**: ככל שהנתבע לא הגיש תביעה בפועל, אלא רק הציג או הפיץ את המסמך המדובר, הרי שהוא משולל כל הגנה או חסינות משפטית (כגון חסינות סעיף 13(5) לעיל). במצב זה, מדובר בהפצה ישירה של לשון הרע מן הרף החמור ביותר, תוך מודעות מלאה לכך שהתוכן שקרי ומפר את הסכמי הסודיות עליו הוא חתום.

64. **יצירת מצג שווא מאיים**: הצגת מסמך הנחזה להיות כתב בי דין, תוך איום בפנייה לערכאות המבוססת על שקרים והפרת חוק, עולה כדי התנהלות בחוסר תום לב קיצוני (סעיף 39 לחוק החוזים) ועוולת הרשלנות. מטרת המעשה היא להלך אימים על התובעת

וליצר מנוף לחץ בלתי חוקי, דבר המצדיק כשלעצמו פסיקת פיצויים עונשיים משמעותיים ללא צורך בהוכחת נזק ממוני מדויק. בנוסף הפר הנתבע את חוקי הגנת הפרטיות באופן מכוער ובזוי, כמו כן, רמס הנתבע את חוזה הסודיות והפר בכך אף את דיני החוזים ועוד.

סוף דבר

65. יוצא אפוא, כי על הנתבע לפצות את התובעת על מלוא נזקה בכתב תביעה זה לצד פיצול כל סעד כמתחייב בנסיבות ולפיצוי אף ללא הוכחת נזק ברף המקסימאלי הקיים בחוק.
66. כל הטענות הנטענות בכתב תביעה זה הינן חילופיות, מצטברות ומשלימות זו את זו.
67. לאור כל האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבע לדין, ולחייבו לפצות את התובעת על מלוא נזקה ו/או ללא הוכחת נזק, בצירוף הוצאות משפט, שכר טרחת עו"ד ומע"מ, ריבית והפרשי הצמדה כחוק.
68. פיצול סעדים – בנוסף לאמור, ובשים לב לכך, כי מדובר בתביעה בגין לשון הרע, פגיעה בפרטיות, הפרת חובה חקוקה, הפרת הסכם, שימוש לרעה בזכות הפניה לערכאות ועוד, בשלב ראשוני ביותר טרם ניתן לדעת את מלוא הנזקים ומבוקש בזאת לשם הזהירות להורות על פיצול כל סעד.
69. בית המשפט הנכבד, מתבקש בזאת לפסוק לטובת התובעת, סכום שלא יפחת מ – 500,000 ₪ ללא הוכחת נזק.
70. בנוסף מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק פיצויים ברף המקסימלי בגין פגיעה בפרטיות.
71. כמו כן, מתבקש בזאת בית המשפט הנכבד, ליתן צווים כמבוקש לעיל.
72. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר ו/או לחילופין ו/או בהשלמה הכול לפי הקשר הדברים והדבקים. אין בהעלאת טענה ו/או אזכור עובדה בכתב תביעה זה כדי להעביר את נטל ההוכחה אל התובעת מקום שנטל זה היה מוטל על הנתבע אלמלא נטענה הטענה ו/או אוזכרה העובדה.
73. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה, זאת לאור מהות וסכום התביעה, זהות הצדדים, מקום מגורי הצדדים וכו'.
74. הנה כי כן, בית המשפט הנכבד, מתבקש בזאת, לזמן את הנתבע לדין, ולחייבו לפצות את התובעת בגין הנזקים שנגרמו לו כמפורט לעיל ו/או כל נזק אחר שיוכח במהלך המשפט ו/או לפצות התובעת בכל סעד שבסמכותו של בית משפט נכבד זה ו/או להורות על פיצוי ללא הוכחת נזק כמתחייב בחוק, ולחייב הנתבעים בהוצאות משפט זה ובשכ"ט עו"ד ומע"מ כחוק ובשיעורם הריאלי.
75. כמו כן מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן לטובת התובעת, כל תרופה ו/או סעד ו/או ציווי לפי שיקול דעתו לשם עשיית צדק עימה. לרבות צו עשה המורה על פרסום התנצלות, צו אל תעשה האוסר על כל פרסום לשון הרע האמור.

• מצ"ב יפוי כח כדין

אוריאל (חור) ניזרי, עו"ד

ב"כ כב' רעיית ראש הממשלה הגב' שרה נתניהו